

"Nasıl güneş ziya vermeksizin mümkün değildir. Öyle de, Ulûhiyet de peygamberleri göndermekle kendini göstermeksizin mümkün değildir." Burayı ziya-peygamber, güneş-uluhiyet eşleştirmesi ile izah eder misiniz?

"Evet, şöyle müzeyyen bir kâinatın öyle mukaddes bir Sâniine böyle bir Resul-i Ekrem, ışık şemse lüzumu derecesinde elzendir. Çünkü nasıl güneş ziya vermeksizin mümkün değildir. Öyle de, Ulûhiyet de peygamberleri göndermekle kendini göstermeksizin mümkün değildir."(1)

Işık güneşin varlığını ispat etme noktasında nasıl bir misyona sahipse, peygamberler de uluhiyeti, yani Allah'ın isim ve sıfatlarını insanlığa tanıtmakta ve tarif etmekte öyle bir misyona sahiptir. Işık ile güneş arasındaki gereklilik ilişkisi uluhiyet ile peygamberler arasında da caridir.

Örnekte güneş uluhiyeti ziya da nebileri temsil ediyor. Işık güneştendir, ama güneşin bizatihi kendisi değildir. Aynı şekilde nebiler de uluhiyetin elçileridir, ama ilah değildirler. Nebiler ışıklarını vahiy vesilesi ile uluhiyetten alırlar, uluhiyet olmadan nebiler sıradan insandırlar.

(1) bk. [Sözler, Onuncu Söz.](#)